

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**VOORZITTER VAN DE IXe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 223.166 van 16 april 2013  
in de zaak A. 206.765/IX-7835**

In zake : Isabel GOUTIÈRE  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Peter Crispyn  
kantoor houdend te 9030 Mariakerke  
Mazestraat 16  
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de LOKALE POLITIEZONE BEGIJNENDIJK-  
ROTSELAAR-TREMELO  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Bert Beelen  
kantoor houdend te 3000 Leuven  
Justus Lipsiusstraat 24  
bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van de vordering*

1. De vordering, ingesteld op 23 oktober 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 24 augustus 2012 van het politiecollege van de lokale politiezone Begijnendijk-Rotselaar-Tremelo waarbij aan Isabel Goutière geen uitzondering wordt toegestaan op de uitsluiting van de vrijwillige vierdagenweek.

*II. Verloop van de rechtspleging*

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 februari 2013.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Peter Crispyn, die verschijnt voor de verzoekster, en advocaat Theodorus Kappetijn, die loco advocaat Bert Beelen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3.1. De verzoekster is in juli 2007 in dienst getreden van de lokale politiezone Begijnendijk-Rotselaar-Tremelo in het enige ambt van niveau A – gemene graad van adviseur – in het kader van het administratief en logistiek personeel (CALog-personeel).

3.2. Op 20 juli 2010 vraagt de verzoekster aan het politiecollege van de voornoemde politiezone om met ingang van 1 oktober 2010 te worden toegelaten tot het stelsel van de vrijwillige vierdagenweek. Zij wijst erop dat haar afwezigheid de goede werking van de dienst niet zal verstoren.

Op 27 augustus 2010 beslist het politiecollege “geen uitzonderingen toe te staan op art. VIII.4 [...] UBPol”. Verzoeksters aanvraag wordt aldus afgewezen.

3.3. Op 4 oktober 2010 dient de verzoekster een nieuwe aanvraag in om te worden toegelaten tot het stelsel van de vrijwillige vierdagenweek. Deze keer richt zij haar aanvraag tot de korpschef van de politiezone. Zij stelt “verkeerdelijk geïnformeerd [te zijn geweest] waardoor [zij] [haar] aanvankelijke aanvraag van 20 juli laatstleden op verkeerde grond [heeft] gedaan”.

Op 8 oktober 2010 beslist het politiecollege “bij [zijn] standpunt (weigering) te blijven en zodoende de beslissing genomen door het politiecollege in zitting van 27.08.2010 punt 6 te handhaven”.

3.4. Respectievelijk bij arrest nr. 212.138 van 21 maart 2011 en arrest nr. 216.370 van 21 november 2011 schorst en vernietigt de Raad van State, op vordering van de verzoekster, de voormelde beslissingen van het politiecollege van 27 augustus 2010 en 8 oktober 2010, omdat de minister van Binnenlandse Zaken zijn bevoegdheid te buiten is gegaan toen hij in artikel VIII.4 UBPol de “diensthoofden die afhangen [...] van een korpschef van een korps van de lokale politie” heeft uitgesloten van het recht op de vrijwillige vierdagenweek.

3.5. Op 27 mei 2011 neemt het politiecollege een “[d]efinitieve beslissing inzake verloven en afwezigheden”, waarbij wordt bepaald welke graden en ambten van de lokale politie (in beginsel) worden uitgesloten van het recht op afwezigheid van lange duur wegens persoonlijke aangelegenheden, het verlof voor loopbaanonderbreking, de vrijwillige vierdagenweek en de halftijdse vervroegde uittreding.

De verzoekster stelt bij de Raad van State tegen het desbetreffende besluit van het politiecollege een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in. Deze zaak is ingeschreven op de rol onder het nummer A. 201.228/IX-7348.

Bij arrest nr. 216.176 van 7 november 2011 beveelt de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van artikel 2 van dit besluit van het

politiecollege in de mate daarmee het ambt van diensthoofd administratieve, technische en logistieke dienst/HRM-adviseur wordt uitgesloten van het recht op de vrijwillige vierdagenweek. De Raad van State oordeelt dat hij in het dossier niet de vereiste precieze gegevens kan vinden op grond waarvan de verwerende partij in redelijkheid heeft kunnen aannemen dat de functie die de verzoekster uitoefent en die door de verwerende partij wordt aangewezen als “diensthoofd administratieve, technische en logistieke dienst/HRM-adviseur”, een spilfunctie is die geen tewerkstelling in het stelsel van de vrijwillige vierdagenweek toelaat.

Het beroep tot nietigverklaring is nog hangende.

3.6. Naar aanleiding van het vernietigingsarrest nr. 216.370 van 21 november 2011 maant de verzoekster met een aangetekende brief van 29 december 2011 de verwerende partij aan om over te gaan tot “het noodzakelijke rechtsherstel, meer bepaald tot het nemen van alsnog een rechtserkende beslissing [over] de door [de verzoekster] ingediende aanvraag tot het [verkrijgen] van de vrijwillige vierdagenweek”.

Op deze aanmaning volgt aanvankelijk geen antwoord van de verwerende partij.

Uit het stilzwijgen van de verwerende partij gedurende vier maanden na de aanmaning van 29 december 2011, leidt de verzoekster met toepassing van artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de stilzwijgende weigering af om een “rechtserkende” beslissing te nemen over haar aanvraag tot het verkrijgen van de vrijwillige vierdagenweek.

Bij arrest nr. 221.507 van 26 november 2012 verwerpt de Raad van State verzoeksters beroep tot nietigverklaring en vordering tot schorsing van deze stilzwijgende weigeringsbeslissing, omdat het politiecollege op 25 mei 2012 een uitdrukkelijke beslissing heeft genomen over verzoeksters aanvraag, waardoor de stilzwijgende weigeringsbeslissing definitief heeft opgehouden te bestaan.

3.7. Inmiddels heeft het politiecollege op 2 december 2011 een “[n]ieuwe definitieve beslissing inzake verloven en afwezigheden” genomen, waarbij opnieuw wordt bepaald welke graden en ambten van de lokale politie (in beginsel) worden uitgesloten van het recht op afwezigheid van lange duur wegens persoonlijke aangelegenheden, het verlof voor loopbaanonderbreking, de vrijwillige vierdagenweek en de halftijdse vervroegde uittreding.

De verzoekster stelt bij de Raad van State ook tegen het desbetreffende besluit van het politiecollege een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in. Deze zaak is ingeschreven op de rol onder het nummer A. 203.612/IX-7547.

Bij arrest nr. 220.035 van 28 juni 2012 beveelt de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van artikel 2 van dit besluit van het politiecollege in de mate daarmee het ambt van diensthoofd administratieve, technische en logistieke dienst/HRM-adviseur wordt uitgesloten van het recht op de vrijwillige vierdagenweek. De Raad van State oordeelt andermaal dat deze uitsluiting niet genoegzaam materieel is gemotiveerd.

Het beroep tot nietigverklaring is nog hangende.

3.8. Op 25 mei 2012 neemt het politiecollege een “nieuwe beslissing inzake verloven en afwezigheden”, waarbij opnieuw wordt bepaald welke graden en ambten van de lokale politie (in beginsel) worden uitgesloten van het recht op afwezigheid van lange duur wegens persoonlijke aangelegenheden, het verlof voor loopbaanonderbreking, de vrijwillige vierdagenweek en de halftijdse vervroegde uittreding (artikelen 1 en 2). Het ambt van diensthoofd administratieve, technische en logistieke dienst/HRM-adviseur wordt weer uitgesloten van het voormelde recht (artikel 2). De uitsluitingen gelden voor alle aanvragen na 25 mei 2012 (artikel 4). In de mate het evenwel gaat om “ambten [...] die tevens gevat waren door artikel [VIII].4 UBPol”, werkt de nieuwe regeling terug tot 1 april 2001 (artikel 3). Het politiecollege kan, voor zover de goede werking van de dienst

erdoor niet wordt verstoord en na advies van de korpschef, beslissen om aan de titularissen van de uitgesloten graden en ambten toch het voormelde recht toe te kennen (artikel 5). Het besluit van het politiecollege van 2 december 2011 (zie hiervoor randnummer 3.7) wordt opgeheven (artikel 6).

De verzoekster stelt bij de Raad van State tegen het desbetreffende besluit van het politiecollege een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in. Deze zaak is ingeschreven op de rol onder het nummer A. 206.235/IX-7800.

Bij arrest nr. 221.982 van 10 januari 2013 wordt de vordering tot schorsing verworpen. Het beroep tot nietigverklaring is nog hangende.

3.9. Eveneens op 25 mei 2012 beslist het politiecollege om aan de verzoekster geen uitzondering toe te staan op de uitsluiting van de vrijwillige vierdagenweek.

De verzoekster stelt bij de Raad van State ook tegen deze beslissing van het politiecollege een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in. Deze zaak is ingeschreven op de rol onder het nummer A. 206.227/IX-7796.

Bij arrest nr. 221.983 van 10 januari 2013 wordt de vordering tot schorsing verworpen. Het beroep tot nietigverklaring is nog hangende.

3.10. Op 11 juli 2012 maant de verzoekster de verwerende partij nogmaals aan om alsnog een rechtserkende beslissing te nemen over haar aanvraag tot het verkrijgen van de vrijwillige vierdagenweek.

3.11. Op 24 augustus 2012 beslist het politiecollege om aan de verzoekster geen uitzondering toe te staan op de uitsluiting van de vrijwillige vierdagenweek.

Dit is de bestreden beslissing.

Ze is als volgt gemotiveerd:

“Gelet op de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, ingezonderd art. 11;

Gelet op het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten ingezonderd de art. 8.16.2;

Gelet op de beslissing van het politiecollege van 25 mei 2012 inzake verloven en afwezigheden;

Gelet op het schrijven van de raadsman mr. Peter Crispyn van personeelslid Isabel Goutière van 11 juli 2012 waarin deze verzoekt naar aanleiding van de arresten van de Raad van State van 7 en 21 november 2011 en recent 28 juni 2012 te willen bevestigen dat Isabel Goutière zal kunnen genieten van de vierdagenweek;

Overwegende dat art. 2 van de beslissing van het politiecollege van 25 mei 2012 het ambt dat vervuld wordt door Isabel Goutière uitsluit van de vrijwillige vierdagenweek;

Overwegende dat art. 5 van de beslissing van het politiecollege van 25 mei 2012 voorziet dat [op de] betreffende uitsluiting een uitzondering kan worden gemaakt na advies van de korpschef;

Overwegende dat de korpschef ter zake adviseert dat [...] vanwege de huidige invulling van de personeelsformatie niet in een goede vervanging kan worden voorzien voor de betreffende dag en dat gezien de huidige werklast in de zone een dergelijke toekenning van de vierdagenweek de goede werking van de dienst zou verstoren;

Overwegende dat het politiecollege geen reden ziet om af te wijken van het advies van de korpschef”.

#### *IV. Onderzoek van de vordering*

4. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

### *Ernst van de middelen*

5. De verzoekster stelt uitdrukkelijk in haar verzoekschrift dat zij de middelen herneemt die zij in de zaak A. 206.235/IX-7800 heeft ontwikkeld tegen het besluit van 25 mei 2012 van het politiecollege “inzake verloven en afwezigheden”, aangezien de thans bestreden beslissing zich op artikel 2 van dat besluit baseert en de onwettigheid van dat besluit ook deze beslissing aantast.

Zij leidt de onwettigheid van de thans bestreden beslissing derhalve uitsluitend af uit de onwettigheid van het besluit van 25 mei 2012 van het politiecollege “inzake verloven en afwezigheden” en zij herhaalt daartoe – bijna helemaal letterlijk – de middelen die zij in de zaak A. 206.235/IX-7800 tegen dat besluit heeft aangevoerd.

### *A. Eerste middel*

#### *Uiteenzetting van het middel*

6. De verzoekster voert in het eerste middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij betoogt dat de verschillende verlofstelsels waarop het besluit van 25 mei 2012 “inzake verloven en afwezigheden” betrekking heeft, voor de betrokkenen als een recht zijn ingesteld, zodat de beperkingen op dat recht restrictief moeten worden benaderd, op gevaar af het systeem geheel uit te hollen. Een dergelijke uitholling heeft volgens de verzoekster in dit geval plaats, aangezien artikel 1 van het voormelde besluit 90% van het personeel uitsluit van de regeling op grond van hetzelfde stereotiepe motief dat de slagkracht van de organisatie zou verminderen, waardoor de continuïteit van de werking van de politiezone in gevaar zou komen. Wat de verwerende partij voorts aanvoert met betrekking tot haar ambt – de verzoekster betwist ook in het voorliggende verzoekschrift diensthoofd van de administratieve, technische en logistieke dienst

te zijn, maar erkent als HRM-adviseur onder artikel 2 te vallen – is volgens de verzoekster een loutere stijlformule die inhoudsloos is en op alles en iedereen van toepassing kan zijn. Volgens de verzoekster blijkt niet waarom zij als CALog-personeelslid onder de uitzonderingsregeling moet vallen, noch waarom haar HRM-functie een “spilfunctie” zou zijn die het niet mogelijk maakt een verlofstelsel te genieten.

De verzoekster stelt voorts dat het bestuur met het oog op een zorgvuldige besluitvorming en rekening houdend met de twee pijlers van de verlofregeling – het bestaan van een principieel recht enerzijds en slechts een afwijking daarop in functie van het dienstbelang anderzijds – een concreet onderzoek had moeten voeren over elke specifieke graad en ambt. Volgens de verzoekster heeft het bestuur dat niet gedaan, maar heeft het – integendeel – op grond van nagenoeg dezelfde bewoordingen een groot aantal graden en ambten van de regeling uitgezonderd. De concrete beoordelingselementen die voor elke graad en ambt zijn gehanteerd, worden niet vermeld en de motieven op grond waarvan de uitsluitingen worden opgelegd, vinden ook geen steun in de feiten.

De verzoekster stelt vast dat het voormelde besluit van 25 mei 2012 mede gesteund is op dezelfde overwegingen als diegene waarover de Raad van State in het schorsingsarrest nr. 220.035 van 28 juni 2012 oordeelde dat ze de uitsluiting van verzoeksters functie niet genoegzaam kunnen verantwoorden. Wat de nu aangevoerde “verduidelijkingen” betreft, meent de verzoekster dat ze de uitsluiting van het diensthoofd administratieve, technische en logistieke dienst/HRM-adviseur niet genoegzaam kunnen verantwoorden, dat ze niet gestaafd zijn en dat ze worden tegengesproken door het argument van de verwerende partij dat de verzoekster gebruik kan maken van een andere, meer geschikte verlofregeling en dat zij dit overigens ook doet. De verzoekster onderwerpt voorts elk motief van het voormelde besluit aan een inhoudelijke kritiek.

## *Beoordeling*

7. In zijn arrest nr. 221.982 van 10 januari 2013 over verzoeksters vordering tot schorsing van het besluit van 25 mei 2012 “inzake verloven en afwezigheden”, heeft de Raad van State dit middel op grond van de volgende overwegingen niet ernstig bevonden:

“9. Gelet op het hiervóór onder randnummer 5 afgelijnde belang van de verzoekster bij de voorliggende vordering, dient de regelmatigheid van het bestreden besluit enkel te worden onderzocht in de mate dat het haar verhindert in het stelsel van de vrijwillige vierdagenweek te worden tewerkgesteld. Het middel wordt dan ook slechts beoordeeld voor zover het kan worden betrokken op de uitsluiting van het ambt van diensthoofd administratieve, technische en logistieke dienst/HRM-adviseur van het voormelde stelsel. De verzoekster betwist niet dat de verwerende partij met het voornoemde ambt doelt op de functie die zij uitoefent. Zij betwist wel een diensthoofd te zijn, dat bovendien afhangt van de korpschef.

10. Om tegemoet te komen aan het arrest nr. 216.176 van 7 november 2011 van de Raad van State, motiveert de verwerende partij in het bestreden besluit, wat het ambt van diensthoofd administratieve, technische en logistieke dienst/HRM-adviseur betreft, de uitsluiting van dit ambt van het stelsel van de vrijwillige vierdagenweek als volgt:

‘Hij/zij als enig leidinggevende grondige kennis dient te hebben aangaande de statuten, organisatie en (structuren) binnen de PZ BRT en hiertoe binnen de zone dan ook het enig aanspreekpunt is – ook en juist – voor de andere leidinggevendenden;

Hij/zij als leidinggevende, direct afhangende van de korpschef, deel uitmaakt van de directie en hoogste leiding binnen de politiezone en als zodanig ook dagdagelijks beschikbaar dient te zijn evenals alle andere functies binnen deze leiding dit zijn;

Dat er zo op dagdagelijkse basis leidinggeving en beheer inzake personeel en logistiek alsook eindverantwoordelijkheid hierover dient te zijn voor een organisatie zoals de politiezone, die 24u op 7 dagen actief is, met name tijdens de normale werkdagen wanneer allerhande termijnen lopen die gerespecteerd dienen te worden;

Dat organisatie van de taken op 4 werkdagen niet mogelijk is aangezien een belangrijk deel van de taken responsief is op het politiewerk dat naar zijn aard vaak zowel dringend als onvoorzien is.

Dat herverdeling van/vervanging in betreffende taken niet wenselijk is gezien de continuïteit die nodig is in de opvolging, vervangers niet voldoende expertise kunnen opbouwen, er in het organogram/de formatie geen functies zijn [die] logischerwijze voor deze vervanging kunnen instaan, gezien de werklast onder de overige leidinggevende[n] in het algemeen.

Dat er zich zodoende incidenten/problemen kunnen voordoen met personeel of logistiek op bijvoorbeeld een dinsdagavond 18u die niet tot de donderdagochtend daarop onbehandeld kunnen blijven, zeker niet aangezien er – bijvoorbeeld op het gebied van personeel – met name tijdens werkdagen vaak strikte termijnen lopen.

Dat er [zich] op iedere normale werkdag opleidingen en vergaderingen kunnen voordoen waarvoor de functiehouder zich vrij dient te kunnen maken;

Dat de zeer specifieke aard van taken en verantwoordelijkheden van een politiezone niet toelaat dat haar expertise in – en aansturing van – organisatie inzake logistiek en personeel op wekelijkse basis gedurende de werkweek voor 40 uur achtereen onbeschikbaar zou zijn, men kan hierbij bijvoorbeeld denken aan allerhande – al dan niet geplande – politieacties die vaak op zeer korte termijn de voorbereiding, input en ondersteuning van de betrokken functie vragen;

De operationele diensten werken dan ook continu (bij beurtrol) en als afgeleide hiervan dient hij/zij toch minstens op dagdagelijkse basis ondersteuning te kunnen bieden;

Hij/zij bij afwezigheid van medewerkers onder haar gezag onverwijld moet kunnen instaan voor de directe afwerking van hun dossiers alsmede ook bij afwezigheid van deze medewerkers moet instaan voor de controle hierop en zonodig wijzigingen moet kunnen aanbrengen alvorens zij – vaak onder strikte tijdslimieten - gefinaliseerd dienen te worden.

Hij/zij direct werkt voor de korpschef en als zodanig ook geen vervanger of adjunct heeft die kan instaan voor haar vervanging en de beslissingen die vaak à la minute genomen dienen [te] worden, hij/zij haar verantwoordelijkheden dus ook niet kan delegeren en alle verantwoordelijkheden terzake dus direct terugvallen op de korpschef zelf, hetgeen niet op incidentele basis, maar wel op structurele basis zoals onderhavig verlostelsel zou bewerkstelligen, een onverantwoorde belasting zou zijn voor het hoofd van de organisatie.

Hij/zij inderdaad voor een onbepaald aantal overlegstructuren actief betrokken dient te zijn, die vaak nationaal dan wel overkoepelend georganiseerd worden en zo niet aangepast kunnen worden aan individuele afwezigheden, waardoor eveneens het risico bestaat op een structurele afwezigheid van de zone bij belangrijke overlegstructuren met alle complicaties van dien.

Hij/zij specifiek in het kader van personeel bevoegdheden en verantwoordelijkheden heeft die vaak aan strikte limieten zijn gebonden zoals inzake tuchtprocedures, aangifte arbeidsongevallen, aanpassingen arbeidsroosters, verwerking van personeelsadministratie die geen wekelijkse afwezigheid van 40 onafgebroken uren kunnen verdragen, zonder de werking van de organisatie ten eerste te belasten;

Hij/zij specifiek in het kader van logistiek ‘verantwoordelijk is voor het ononderbroken leveren van de nodige hoeveelheden materialen, diensten en benodigdheden vereist voor de werking van het korps’ zoals letterlijk geciteerd kan worden uit de vigerende functieomschrijving.

Overwegende dat zodoende de volgende ambten dienen uitgesloten te worden van het recht op afwezigheid van lange duur wegens persoonlijke aangelegenheden, het verlof voor loopbaanonderbreking, de vrijwillige vierdagenweek en de halftijdse vervroegde uittreding omwille van het feit dat voor deze ambten geldt dat zij dagdagelijks beschikbaar moeten zijn voor het nemen van beslissingen en het voeren van overleg, verwerken van administratie en ondersteuning aan medewerkers en bijstand aan andere sleutelfuncties binnen de zone, bijwonen van diverse vergaderingen binnen de verschillende politionele vakdomeinen intern en extern het korps, het zonder uitstel situationeel sturen en coachen van hun medewerkers;

[...]

2. diensthoofd administratieve, technische en logistieke dienst/HRM-adviseur gelet op de spilfunctie in de organisatie van de werking van de zone en de spilfunctie in diverse overlegstructuren zou een vaste afwezigheid, ook als is dit maar één dag in de week, de slagkracht van de hele organisatie evenredig verminderen, wat de continuïteit van de werking in gevaar zou brengen’.

11. Bij de beoordeling van deze motivering van de uitsluiting van het ambt van diensthoofd administratieve, technische en logistieke dienst/HRM-adviseur van het stelsel van de vrijwillige vierdagenweek, dient niet alleen rekening te worden gehouden met elk van de motieven afzonderlijk, maar ook met de motieven in hun samenhang gelezen. Dit kan betekenen dat een motief dat op zich als onvoldoende werd beschouwd in voorgaande arresten, thans, in samenhang gelezen met één of meerdere nieuwe motieven, afdoende kan zijn.

12. In de motivering van het bestreden besluit wordt thans benadrukt dat het diensthoofd administratieve, technische en logistieke dienst/HRM-adviseur wordt uitgesloten van het stelsel van de vrijwillige vierdagenweek omdat het desbetreffende ambt leidinggevend is, direct afhangt van de korpschef, deel uitmaakt van de directie en hoogste leiding binnen de politiezone en derhalve – zoals de andere functies binnen deze leiding – dagelijks beschikbaar dient te zijn.

De verzoekster betwist dat zij een diensthoofd is dat bovendien rechtstreeks afhangt van de korpschef. Zij argumenteert dat die hoedanigheid niet kan worden afgeleid uit haar evaluatiebevoegdheid ten aanzien van sommige personeelsleden, dat de instructies niet door haar worden gegeven, dat in de vacature die tot haar aanstelling heeft geleid geen sprake was van ‘diensthoofd’, dat politiecommissaris V. zich in de praktijk opwerpt als diensthoofd en tussen de verzoekster en de korpschef staat, dat zij werkt in een strikt regime van vaste uren, in tegenstelling tot de diensthoofden die rechtstreeks onder de korpschef vallen, dat zij geen telefoonvergoeding ontvangt en dat haar visitekaartje van de politiezone melding maakt van ‘adviseur’ en niet van ‘diensthoofd’.

13. In zijn arrest nr. 212.138 van 21 maart 2011 heeft de Raad van State over de vraag of de verzoekster al dan niet een diensthoofd is dat afhangt van de korpschef, als volgt geoordeeld:

‘11. [...]

Het begrip ‘diensthoofd’ is door de regelgeving niet omschreven. In het UBPol wordt ook niet uiteengezet wanneer een ‘diensthoofd afhangt van een korpschef’ van de lokale politie en een algemeen geldende definitie daarvan blijkt niet voorhanden. Er moet dus teruggevallen worden op de spraakgebruikelijke betekenis van de woorden en op de inhoud die concreet in de politiezone BRT aan de functie van de verzoekster gegeven is.

De verzoekster heeft de hoogste graad in de ‘administratieve, technische en logistieke dienst’ die uit tien personeelsleden bestaat, die als een afzonderlijke entiteit op het organigram vermeld wordt en zodoende een dienst vormt. Afgaand op die inrichting heeft zij daarvan, als bekleed met de hoogste graad, de leiding. Zij moet, blijkens haar functieprofiel ook ‘medewerkers kunnen motiveren’, wat wijst op een gezagsrelatie. Ook de evaluatiebevoegdheid over de 10 Calog-personeelsleden neigt naar een zekere gezagsrelatie. De verwerende partij wijst ook terecht op de indertijd gegeven verantwoording van de nieuwe politiestructuur – stuk 2 van het administratief dossier, p. 14 – waarin de creatie van een betrekking niveau A in het vooruitzicht gesteld wordt ‘die aan het hoofd komt te staan van de administratieve technische en logistieke dienst’. Al die elementen zijn indicaties dat de verzoekster de leiding heeft van de administratieve, technische en logistieke dienst en zodoende het hoofd van die dienst is. Overtuigender nog is de waardering van de verzoekster met het oog op de vaststelling van haar weddeschaal, waarnaar de verwerende partij in de aanhef van de eerste bestreden beslissing verwijst: in het voorstel van haar bestuur – waarmee de verzoekster blijkbaar toentertijd geen moeite heeft gehad – wordt gesteld dat zij de leiding heeft over 11 Calog-medewerkers; in het advies van de wegingscommissie wordt dat wel gerelativeerd – er wordt niet aangenomen dat zij 11 personen onder zich heeft – maar er wordt toch bevestigd dat zij een dienst leidt van 5 of meer personen. Die gegevens doen besluiten dat de verzoekster wel degelijk aangemerkt kan worden als een diensthoofd in de zin van artikel VIII. 4 van het UBPol.

Wat de relatie tussen de verzoekster en de korpschef betreft, vereist het UBPol dat het diensthoofd moet ‘afhangen’ van de korpschef, wat betekent dat zij onder zijn verantwoordelijkheid moet staan, hetgeen niet anders kan begrepen worden dan dat zij haar bevelen rechtstreeks van de korpschef ontvangt en rechtstreeks aan hem rapporteert.

Concrete bewijzen van het bestaan van een rechtstreekse communicatielijn tussen de korpschef en de verzoekster worden niet voorgelegd. De verzoekster verwijst naar de functiebeschrijving die volgens haar voorlag op het ogenblik van haar kandidaatstelling voor de betrekking waarin zij functioneert – niveau A/adviseur – en zij plaatst die functiebeschrijving tegenover deze welke voorlag toen de verwerende partij overging tot de benoeming van een ‘commissaris van politie-beleidsmedewerker’, dit is het hoofd van de dienst ‘staf, beheer en beleid’ op het organigram. Zoals de directeur DSJ in zijn advies aan

de verzoekster reeds gesteld heeft, wekt de functiebeschrijving voor de betrekking van de verzoekster gewis de indruk dat zij als een diensthoofd werkt, maar wordt die indruk tegengesproken door de functiebeschrijving van de commissaris van politie-beleidsmedewerker waarin die plaats gesitueerd wordt op het ‘beleidsniveau’ en waarin uitdrukkelijk gesteld wordt dat die persoon ‘verantwoordelijk is voor de administratieve technische logistieke dienst’, precies de dienst waarvan de verzoekster de leiding heeft. De verwerende partij wijst er wel op dat de functiebepaling van de beleidsmedewerker berust op een vergissing, maar zij maakt haar bewering niet hard. Zou op grond van die gegevens besloten kunnen worden dat de verzoekster niet afhangt van de korpschef, dan daagt ook hier het gegeven dat het bestuur op het ogenblik van de weging van haar functie met het oog op haar weddebepaling in de rubriek ‘omkadering/hiërarchie in stijgende lijn’ gesteld heeft dat de verzoekster drie punten kreeg omdat zij ‘rechtstreeks rekenschap dient af te leggen aan de korpschef’, waarmee zij een punt meer behaalde dan een titularis van een functie die ‘rekenschap aflegt aan [...] een rechtstreeks medewerker van de korpschef’ en dat de verzoekster daar blijkbaar toen geen moeite mee heeft gehad. Omdat die beoordeling van het bestuur betrekking heeft op de wijze waarop de functie van de verzoekster sinds haar benoeming in de praktijk invulling gekregen heeft, wordt zij als een decisief bewijsgegeven bij de hier te maken beoordeling betrokken. Aldus is bewezen dat de verzoekster ‘afhangt van de korpschef’.

12. Uit wat voorafgaat wordt besloten dat de verzoekster wel degelijk tewerkgesteld is als ‘diensthoofd afhankelijk van de korpschef’ in de zin van artikel VIII.4 UBPol. [...]’.

De Raad van State bevestigt deze beoordeling voor de voorliggende zaak en stelt in de huidige stand van de rechtspleging vast dat ze niet wordt ontkracht door de argumenten die de verzoekster alsnog aanvoert.

Aldus kan op het eerste gezicht ervan worden uitgegaan dat de verzoekster een diensthoofd is dat afhangt van de korpschef, zodat de motivering van het bestreden besluit mede vanuit dit oogpunt dient te worden beoordeeld.

14. Zoals reeds in het arrest nr. 220.035 van 28 juni 2012 van de Raad van State werd opgemerkt, lijken de partijen het er over eens te zijn dat de functie van diensthoofd administratieve, technische en logistieke dienst/HRM-adviseur als volgt wordt omschreven:

‘Deze functie situeert zich op het beleidsniveau.

Het diensthoofd is verantwoordelijk voor:

- Administratieve technische logistieke dienst
- Functionele diensten: - Systeembeheer - Functioneel beheer - APA  
- Vergunningen - verkeer - O.O  
- Als administratief adviseur neemt hij de leiding en het beheer van de personeelsdienst waar en staat er borg voor dat de personeelsleden van deze dienst hun dagtaak op een efficiënte en klantvriendelijke manier uitvoeren.

Hij is verantwoordelijk en ziet toe op het bijhouden van de verschillende personeelsregisters en -dossiers en de controle op de arbeidsprestaties aan de hand van de tijdsregistratie.

Dit houdt het beheer in van alle persoonlijke dossiers en evaluatiedossiers van alle medewerkers binnen het korps, evenals de behandeling – samen met de korpschef – en het beheer van de tuchtdossiers.

Hij is eveneens verantwoordelijk voor de organisatie van de recrutering binnen de zone en van de permanente vorming van het personeel.

Hiertoe vervult hij leidinggevende taken (motiveren en coachen, voeren van functionerings- en evaluatiegesprekken, evaluatie en bijsturing van de eigen medewerkers) en brengt de nodige expertise en inbreng in complexe (personeels)dossiers.

Het hoofd human resources management draagt de eindverantwoordelijkheid voor de goede werking van de dienst. Hij rapporteert aan de korpschef over alle deelaspecten van het personeelsbeleid.

- Als diensthoofd logistiek is hij verantwoordelijk voor:
- het ononderbroken leveren van de nodige hoeveelheid materialen, diensten en benodigdheden vereist voor de werking van het korps;
- de werkmiddelen inventariseren en het onderhoud ervan verzekeren;
- de ontwikkeling en het handhaven van minimale kwaliteitsnormen;
- de benodigde goederen aan te kopen tegen de laagste prijs met respect voor en handhaving van de minimale kwaliteitsnorm;
- de gebruikte middelen standaardiseren over een langere periode;
- relaties onderhouden met andere diensthoofden van het korps, andere politiezones en diensten van de federale politie, evenals met andere diensten of bedrijven;
- opvolging van het onderhoud van de gebouwen en uitrustingsgoederen;
- het effectief management van de uitrusting en de korpsmiddelen;
- het signaleren van noodzakelijke vervangingen of stocktekorten;
- de opvolging van de aanbevelingen van de preventiedienst m.b.t. infrastructurele maatregelen’.

Deze functiebeschrijving spreekt op het eerste gezicht de stelling van de verzoekster tegen dat zij geen leiding geeft en dat uit niets blijkt dat zij deel uitmaakt van de hoogste leiding van het korps. Zo kan uit het feit dat het diensthoofd administratieve, technische en logistieke dienst/HRM-adviseur de leiding en het beheer van de personeelsdienst waarneemt, worden afgeleid dat de titularis van deze functie inderdaad leiding geeft. Uit de omstandigheid dat de titularis instaat voor het beheer van alle persoonlijke dossiers en evaluatiedossiers van alle medewerkers binnen het korps, evenals voor de behandeling – samen met de korpschef – en het beheer van de tuchtdossiers, en dat hij verantwoordelijk is voor de organisatie van de recrutering binnen de zone en van de permanente vorming van het personeel en daartoe leidinggevende taken vervult, kan op het eerste gezicht worden afgeleid dat hij ‘deel uitmaakt van de directie en hoogste leiding binnen de politiezone’. Ook de

omstandigheid dat de titularis de eindverantwoordelijkheid voor de goede werking van de dienst draagt en aan de korpschef rapporteert over alle deelaspecten van het personeelsbeleid, is een duidelijke indicatie dat het om een leidinggevende functie gaat.

Te dezen lijkt het motief dat het diensthoofd administratieve, technische en logistieke dienst/HRM-adviseur als leidinggevende die deel uitmaakt van de directie en hoogste leiding binnen de politiezone, dagelijks beschikbaar moet zijn, zoals alle andere functies binnen deze leiding, valabel te zijn. De verzoekster voert niet aan en beweert zelfs niet dat er titularissen van andere functies binnen deze leiding zouden zijn die wél het voordeel van de vrijwillige vierdagenweek genieten.

15. In samenhang gelezen met het hiervóór vermelde motief, lijkt ook het motief dat de titularis van de functie van diensthoofd administratieve, technische en logistieke dienst/HRM-adviseur geen vervanger heeft, dat alle verantwoordelijkheden eigen aan deze functie in het geval van afwezigheid terugvallen op de korpschef, hetgeen op structurele basis een onverantwoorde belasting zou zijn voor het hoofd van de organisatie, een aanvaardbaar motief voor de uitsluiting van de voormelde functie van het stelsel van de vrijwillige vierdagenweek.

Het motief dat er tijdens de normale werkdagen ‘op dagdagelijkse basis’ leiding en eindverantwoordelijkheid dient te zijn op het vlak van personeel en logistiek, waarbij lopende termijnen dienen te worden gerespecteerd, lijkt voor een organisatie zoals een politiezone die ‘24u op 7 dagen’ actief is, eveneens een aanvaardbaar motief te zijn voor de uitsluiting van de functie van diensthoofd administratieve, technische en logistieke dienst/HRM-adviseur van het stelsel van de vrijwillige vierdagenweek. Voor zover de verzoekster zich afvraagt over welke termijnen het precies gaat, lijkt het niet redelijk van de verwerende partij te verwachten dat zij de termijnen waarover het diensthoofd administratieve, technische en logistieke dienst/HRM-adviseur in het kader van de uitoefening van zijn functie allicht dient te waken, uitdrukkelijk opsomt. Dat er op dagelijkse basis leiding en beheer inzake personeel en logistiek, alsook eindverantwoordelijkheid hierover dient te zijn tijdens de normale werkdagen, dient samen te worden gelezen met het volgende motief dat ‘een belangrijk deel van de taken responsief is op het politiewerk dat naar zijn aard vaak zowel dringend als onvoorzien is’. Uit de hiervóór vermelde functieomschrijving lijkt inderdaad genoegzaam te blijken dat de taken van het diensthoofd administratieve, technische en logistieke dienst/HRM-adviseur responsief zijn op het politiewerk. Zo is de titularis van deze functie verantwoordelijk voor het leveren van de nodige hoeveelheid materialen, diensten en benodigdheden vereist voor de werking van het korps en het effectief management van de uitrusting en de korpsmiddelen. In dit verband lijkt te moeten worden aangenomen dat de verwerende partij op goede gronden voorhoudt dat zij ‘een bijzondere organisatie is die ‘24 op 7’ actief is’ en dat de structurele afwezigheid van een leidinggevende gedurende één dag per week hiermee onverenigbaar is.

Het motief dat van het diensthoofd administratieve, technische en logistieke dienst/HRM-adviseur als leidinggevende wordt verwacht dat het zich moet kunnen vrijmaken voor opleidingen en vergaderingen die op iedere

werkdag kunnen plaatsvinden, lijkt ook in het licht van de voorgaande motieven aanvaardbaar. Nu de verzoekster geacht moet worden deel uit te maken van de directie en de hoogste leiding van de politiezone, is het aannemelijk dat van haar een actieve betrokkenheid kan en mag worden verwacht bij een onbepaald aantal overlegstructuren. In dit opzicht lijkt het bestreden besluit niet ten onrechte te laten gelden dat – in geval van individuele afwezigheden in het kader van een vrijwillige vierdagenweek – het risico bestaat op een structurele afwezigheid van de zone bij belangrijke overlegstructuren met alle complicaties van dien.

Verzoeksters argument dat opleidingen ‘in de regel’ op meerdere dagen plaatsvinden, zodat de dag kan worden gekozen die het beste past, neemt niet weg dat opleidingen ook op woensdag kunnen worden georganiseerd en dat van het diensthoofd administratieve, technische en logistieke dienst/HRM-adviseur mag worden verwacht ook dan aanwezig te kunnen zijn.

Verzoeksters argument dat het binnen de politiezone de gewoonte is dat men zich verontschuldigt voor het niet bijwonen van een vergadering en achteraf het verslag doorneemt, gaat niet op aangezien het helemaal eraan voorbijgaat dat de goede werking van de dienst de aanwezigheid van het diensthoofd administratieve, technische en logistieke dienst/HRM-adviseur kan vereisen. De omstandigheid dat de externe vergaderingen waaraan de verzoekster deelneemt, tot op heden nooit op woensdag hebben plaatsgehad, betekent niet dat dit in de toekomst zo blijft en dat in dat geval van het diensthoofd administratieve, technische en logistieke dienst/HRM-adviseur niet kan worden verwacht dat het zich vrij kan maken.

16. De verzoekster bekritiseert de motieven van het bestreden besluit voornamelijk door te verwijzen naar de concrete manier waarop zij zelf invulling geeft aan de functie. De verwerende partij stelt evenwel terecht dat het bestreden besluit verzoeksters ambt uitsluit op basis van de taken en verantwoordelijkheden die dit ambt behoort uit te oefenen en de plaats die het ambt behoort te hebben in de organisatie. In het licht van de thans aangebrachte motieven, kan de verwerende partij vooralsnog worden gevolgd in haar standpunt dat haar goede werking als politiezone in het gedrang zou kunnen komen indien het diensthoofd administratieve, technische en logistieke dienst/HRM-adviseur, dat een leidinggevende functie uitoefent binnen het korps, naast de ‘normale’ afwezigheden ’s avonds, ’s nachts en tijdens het weekend, structureel en voor onbepaalde tijd één volledige dag van de werkweek afwezig zou zijn. De verwerende partij lijkt in dit verband niet ten onrechte te laten gelden dat algemeen bekend is ‘dat de politiediensten (personeels)middelen te kort hebben’ en dat zij als kleine politiezone veel moeilijker kan schuiven met personeel in geval van langdurige afwezigheden. In de omstandigheid dat in het organogram en de personeelsformatie geen functies zijn opgenomen die logischerwijze voor de vervanging kunnen instaan, evenals in de werklast van de overige leidinggevendenden in het algemeen, kan dan ook een deugdelijk motief worden gevonden voor de uitsluiting van het diensthoofd administratieve, technische en logistieke dienst/HRM-adviseur van het stelsel van de vrijwillige vierdagenweek. Ook het feit dat een herverdeling van de taken van het diensthoofd administratieve, technische en logistieke dienst/HRM-adviseur of een vervanging niet wenselijk is, omdat continuïteit

nodig is in de opvolging en vervangers onvoldoende expertise kunnen opbouwen, lijkt deze uitsluiting op het eerste gezicht te kunnen verantwoorden.

Verzoeksters argument dat zij als eerste de voormelde functie binnen de politiezone uitoefent, neemt niet weg dat deze functie juist in het leven is geroepen om een leemte op te vullen en met de bedoeling om beleidsondersteunend te werken en/of andere leidinggevenden te ontlasten.

17. Op grond van de motieven van het thans bestreden besluit wordt op het eerste gezicht dan ook voldoende aannemelijk gemaakt waarom het diensthoofd administratieve, technische en logistieke dienst/HRM-adviseur als leidinggevende weliswaar gebruik kan maken van het verlof om dwingende redenen van familiaal belang, maar het toestaan van een vrijwillige vierdagenweek aan een dergelijk diensthoofd tot een structureel onhoudbare situatie zou leiden waarbij de andere leidinggevenden, naast hun eigen taken, bijkomend al te zwaar zouden worden belast met de taken van dit diensthoofd. [...]”.

8. De Raad van State bevestigt de zo-even aangehaalde overwegingen voor de voorliggende zaak.

Het eerste middel is niet ernstig.

#### *B. Tweede middel*

##### *Uiteenzetting van het middel*

9. De verzoekster voert in het tweede middel de schending aan van het beginsel van de niet-retroactiviteit van administratieve rechtshandelingen, artikel 2 van het Burgerlijk Wetboek, artikel 190 van de Grondwet en het beginsel van de rechtszekerheid.

Zij betoogt dat artikel 3 van het besluit van 25 mei 2012, dat de uitsluitingen waarin door dit besluit wordt voorzien uitwerking verleent vanaf 1 april 2001 wat de ambten betreft die gevat waren door artikel VIII.4 van het ministerieel besluit van 28 december 2001 tot uitvoering van sommige bepalingen van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (hierna: UBPol), niet van toepassing is op haar, aangezien zij geen diensthoofd is en zeker geen diensthoofd dat rechtstreeks

afhangt van de korpschef. Voor het geval zij evenwel wél zou worden beschouwd als een diensthoofd dat bovendien rechtstreeks afhangt van de korpschef, laat de verzoekster gelden dat het besluit van 25 mei 2012 niets anders is dan een poging tot aantasting van verworven rechten, in het bijzonder wat de uitsluiting van het stelsel van de vrijwillige vierdagenweek betreft, aangezien de retroactiviteit die het voormelde besluit invoert, erop neerkomt “dat voordelen uit het verleden in één klap weggevaagd worden” en wordt ingegrepen in de uitkomst van een voor de justitiële rechter hangend rechtsgeding.

### *Beoordeling*

10. In zijn arrest nr. 221.982 van 10 januari 2013 heeft de Raad van State dit middel op grond van de volgende overwegingen niet ernstig bevonden:

“21. Artikel 3 van het bestreden besluit bepaalt dat ‘[d]e uitsluitingen voor zover zij ambten betreffen die tevens gevat waren door artikel [VIII].4 UBPol [...] van kracht [zijn] vanaf 1 april 2001’.

Artikel VIII.4 UBPol luidt als volgt:

‘De diensthoofden die afhangen [...] van een korpschef van een korps van de lokale politie zijn uitgesloten van de rechten en afwezigheden bedoeld in de artikelen [...] VIII.XVI.2, eerste lid [...] RPPol’.

Artikel VIII.XVI.2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (hierna: RPPol) heeft betrekking op het recht op de vrijwillige vierdagenweek.

22. Hiervóór is bij de beoordeling van het eerste middel reeds gebleken dat in de huidige stand van de rechtspleging kan worden aangenomen dat de verzoekster een ambt van diensthoofd bekleedt dat afhangt van de korpschef van de politiezone. Haar ambt is derhalve ‘gevat’ door artikel VIII.4 UBPol en dienvolgens ook door de uitsluiting van het ambt van diensthoofd administratieve, technische en logistieke dienst/HRM-adviseur van het stelsel van de vrijwillige vierdagenweek met terugwerking tot 1 april 2001 zoals bepaald bij artikel 3 van het bestreden besluit.

Bijgevolg moet in het kader van verzoeksters tweede middel worden beoordeeld of die terugwerking van het bestreden besluit regelmatig is.

23. Krachtens een algemeen rechtsbeginsel dat ertoe strekt de individuele belangen en de rechtszekerheid veilig te stellen en dat ook wettelijk is vastgelegd in artikel 2 van het Burgerlijk Wetboek, mogen administratieve rechtshandelingen van reglementaire of individuele aard in principe niet terugwerken. Dit is echter een wettelijk en geen grondwettelijk beginsel, zodat wanneer een wetsbepaling de terugwerking toestaat, van het algemeen principe kan worden afgeweken. Indien er geen wettelijke machtiging voorhanden is,

dan kan slechts zeer uitzonderlijk van het principe worden afgeweken, namelijk wanneer dit absoluut noodzakelijk blijkt met het oog op de goede werking van het bestuur of ter regularisatie van een feitelijke of rechtstoestand, dit laatste in het bijzonder wanneer ter uitvoering van een annulatiearrest van de Raad van State de wettelijkheid moet worden hersteld, en dan nog op voorwaarde dat de terugwerking het vereiste van de rechtszekerheid eerbiedigt en geen afbreuk doet aan verkregen rechten.

24. In het bestreden besluit wordt de terugwerkende kracht als volgt verantwoord:

‘Overwegende dat er sprake is van een structurele ondercapaciteit binnen de zone gelet op de meerdere openstellingen van vacatures interventieinspecteur in mobiliteitsprocedure waar geen respons op kwam;

Overwegende dat vanwege het onwettig geacht zijn van art. 8.4 UBPol [...] alle mandaathouders en diensthoofden afhankelijk van de korpschef nu in aanmerking zouden komen voor respectievelijk het recht op afwezigheid van lange duur wegens persoonlijke aangelegenheden, het verlof voor loopbaanonderbreking, de vrijwillige vierdagenweek en de halftijdse vervroegde uittreding;

Overwegende dat deze huidige van toepassing zijnde verlof- en afwezigheidsstelsels toelaten dat personeelsleden die functies bekleden waarvan de voltijdse beschikbaarheid cruciaal is voor de goede werking van de zone, zodanig afwezig kunnen zijn dat de goede werking van de zone [in] gevaar komt;

Overwegende dat het veelal onmogelijk is gebleken in dergelijke gevallen te kunnen voorzien in een adequate vervanging;

Overwegende dat zodoende ter vrijwaring van de goede werking van de diensten zich noodzakelijkerwijze een uitsluiting opdringt van bepaalde graden en ambten van het recht op afwezigheid van lange duur wegens persoonlijke aangelegenheden, het verlof voor loopbaanonderbreking, de vrijwillige vierdagenweek en de halftijdse vervroegde uittreding;

[...]

Overwegende dat vanwege de onwettigheid van art. 8.4 UBPol de bovengenoemde uitsluitingen voor wat betreft de personeelsleden die tevens gevat werden door dit art. 8.4 UBPol omwille van de rechtszekerheid en rechtsgelijkheid tussen het personeel dienen terug te werken tot inwerkingtreding van het UBPol zijnde 1 april 2001’.

25. In zoverre het bestreden besluit het ambt van diensthoofd administratieve, technische en logistieke dienst/HRM-adviseur uitsluit van het stelsel van de vrijwillige vierdagenweek, herneemt het de bepaling van artikel VIII.4 UBPol luidens dewelke de diensthoofden die afhangen van de korpschef worden uitgesloten van onder meer het stelsel van de vrijwillige vierdagenweek.

In zijn arrest nr. 216.370 van 21 november 2011, waarbij de beslissingen van het politiecollege van 27 augustus 2010 en 8 oktober 2010 houdende de afwijzing van de aanvragen van de verzoekster tot het verkrijgen van de

vrijwillige vierdagenweek werden vernietigd, heeft de Raad van State de bepaling van artikel VIII.4 UBPol onwettig bevonden en overeenkomstig artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing gelaten, omdat de minister van Binnenlandse Zaken zijn bevoegdheid te buiten was gegaan door de diensthoofden die afhangen van een korpschef van een korps van de lokale politie uit te sluiten van het stelsel van de vrijwillige vierdagenweek. De bevoegdheid om een dergelijke uitsluiting op te leggen om redenen die inherent zijn aan de goede werking van de dienst, behoort in de meergemeentepolitiezone krachtens artikel VIII.XVI.2, eerste lid, RPPol het politiecollege toe.

Doordat de Raad van State artikel VIII.4 UBPol onwettig heeft bevonden en buiten toepassing heeft gelaten, is een rechtsonzekerheid ontstaan. Het voormelde arrest nr. 216.370 geldt immers slechts *inter partes* en de kwestieuze regeling werd door het bestuur op andere gevallen toegepast en zou nog kunnen worden toegepast. Het politiecollege van de verwerende partij heeft die rechtsonzekerheid met het bestreden besluit weggenomen door het vastgestelde gebrek te herstellen en zelf – als bevoegd orgaan – een nieuwe regeling uit te vaardigen die inhoudelijk identiek is aan de voordien bestaande, waarvan de adressaten de draagwijdte kenden.

De retroactief ingevoerde bepalingen doen zelf op het eerste gezicht dan ook geen rechtsonzekerheid ontstaan, maar lijken er integendeel aan te verhelpen. De terugwerking van deze bepalingen is dan ook geoorloofd”.

11. De Raad van State bevestigt de zo-even aangehaalde overwegingen voor de voorliggende zaak: het buiten toepassing laten van artikel VIII.4 UBPol door het arrest nr. 216.370 van 21 november 2011 geldt slechts tussen de betrokken partijen in de desbetreffende zaak; het politiecollege vermocht als bevoegd orgaan met zijn reglementair besluit van 25 mei 2012 retroactief aan de rechtsonzekerheid die ingevolge de vastgestelde onwettigheid was ontstaan te verhelpen.

Het tweede middel is niet ernstig.

### *C. Derde middel*

#### *Uiteenzetting van het middel*

12. De verzoekster voert in het derde middel de schending aan van “het beginsel van het respect voor verworven rechten”, het gelijkheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

De verzoekster stelt, met verwijzing naar rechtspraak van de Raad van State, dat een nieuwe regeling die toepasselijk is op bestaande toestanden, de juridische gevolgen uit het verleden niet ongedaan kan maken. Zij voegt eraan toe dat een ambtenaar weliswaar geen recht heeft op het behoud van de hem door zijn statuut verleende regelingen en de overheid die regelingen steeds kan wijzigen, maar dat de overheid niet bevoegd is om terug te komen op de gunstige rechtseffecten die rechtshandelingen in het verleden hebben gehad en ze ongedaan te maken. De verzoekster leidt hieruit af dat het besluit van 25 mei 2012 “inzake verloven en afwezigheden” dan ook geen afbreuk kan doen aan haar verworven recht op de vrijwillige vierdagenweek. Aangezien het politiecollege als bevoegde overheid niet had voorzien in de uitsluiting zoals bepaald in artikel VIII.XVI.2 RPPol en – voor zover zij zou worden beschouwd als een diensthoofd dat afhangt van de korpschef – de in de arresten nrs. 212.138 en 216.370 vastgestelde onwettigheid van artikel VIII.4 UBPol impliceert dat die reglementaire bepaling moet worden geacht nooit te hebben bestaan en nooit enig rechtsgevolg te hebben doen ontstaan, meent de verzoekster dat zij recht had op de vrijwillige vierdagenweek.

De verzoekster stelt voorts dat het voormelde besluit van 25 mei 2012, minstens het niet voorzien in een overgangsbepaling voor de reeds vóór de datum van inwerkingtreding van het besluit ingediende aanvragen of aanhangig gemaakte administratieve beroepen, ook een schending van het rechtszekerheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel impliceert. De verzoekster acht het rechtszekerheidsbeginsel geschonden doordat de gevolgde handelwijze

het toepasselijke recht onvoorzienbaar en ontoegankelijk maakt. Als rechtzoekende kan zij onmogelijk nog de gevolgen van een aanvraag van de vrijwillige vierdagenweek voorzien. Het gelijkheidsbeginsel is volgens de verzoekster geschonden omdat er een identieke behandeling is van personeelsleden die zich in een wezenlijk verschillende situatie bevinden, met name enerzijds diegenen die reeds vóór het voormelde besluit een aanvraag van een vrijwillige vierdagenweek hebben ingediend en anderzijds diegenen die dat nadien hebben gedaan.

### *Beoordeling*

13. In zijn arrest nr. 221.982 van 10 januari 2013 heeft de Raad van State dit middel op grond van de volgende overwegingen niet ernstig bevonden:

“29. Uit de beoordeling van het tweede middel is gebleken dat de verwerende partij op het eerste gezicht op geoorloofde wijze in zekere mate terugwerkende kracht heeft verleend aan het bestreden besluit, waardoor de regel dat diensthoofden die afhangen van de korpschef uitgesloten zijn van het stelsel van de vrijwillige vierdagenweek, dewelke aanvankelijk door een onbevoegd orgaan was vastgesteld in artikel VIII.4 UBPPol met uitwerking vanaf 1 april 2001, vanaf diezelfde datum en zonder hiaat van toepassing blijft. Bijgevolg kan niet worden ingezien aan welk verworven recht van de verzoekster door het bestreden besluit afbreuk zou zijn gedaan.

De verzoekster kan ook niet worden bijgevallen in haar standpunt dat de handelwijze van de verwerende partij indruist tegen het rechtszekerheidsbeginsel. De verwerende partij heeft immers steeds op dezelfde wijze gehandeld, conform de regel dat diensthoofden die afhangen van de korpschef uitgesloten zijn van het stelsel van de vrijwillige vierdagenweek. Zoals hiervóór onder randnummer 25 reeds werd vastgesteld, kan de verwerende partij op het eerste gezicht worden gevolgd waar zij stelt dat zij met het thans bestreden besluit heeft willen tegemoetkomen aan de preciaire situatie na het arrest nr. 216.370 van 21 november 2011 van de Raad van State.

Van een schending van het gelijkheidsbeginsel is op het eerste gezicht evenmin sprake, aangezien de verwerende partij steeds dezelfde gedragslijn lijkt te hebben gehanteerd. Bovendien kan niet worden aangenomen dat diegenen die, zoals de verzoekster, een aanvraag van de vrijwillige vierdagenweek hebben ingediend voordat het thans bestreden besluit werd genomen, zich in een andere situatie zouden bevinden dan diegenen die hun aanvraag nadien hebben ingediend”.

14. De Raad van State bevestigt de zo-even aangehaalde overwegingen voor de voorliggende zaak.

Het derde middel is niet ernstig.

15. Aangezien de verzoekster geen ernstige middelen aanvoert, is alvast niet voldaan aan één van de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen.

### **BESLISSING**

**De Raad van State verwerpt de vordering.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 16 april 2013, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

|                 |                                    |
|-----------------|------------------------------------|
| Bert Thys,      | staatsraad, waarnemend voorzitter, |
| bijgestaan door |                                    |
| Tiny Temmerman, | griffier.                          |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Tiny Temmerman**

**Bert Thys**